നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 5 S.C.R. 350

കെ.പി. നടരാജനും മറ്റൊരാളും.

v.

മുത്തമ്മാളും മറ്റുള്ളവരും.

(പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി (സി) നമ്പർ 2021-ലെ 2492)

2021 ജൂലൈ 16

[ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി, ജസ്റ്റിസ് വി. രാമസുബ്രഹ്മണ്യൻ]

സിവിൽ നടപടിക്രമം, 1908: ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 - ഹർജിക്കാരൻ ഒരു നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിന് (specific performance) വേണ്ടി ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം - എതിർകക്ഷികളായ പ്രതികൾ അഭിഭാഷകൻ വഴി ഹാജരായ ശേഷം എക്സ്-പാർട്ടിയായി തുടർന്നു(remained ex parte)- അന്യായത്തിൽ, മൂന്നാം പ്രതിയെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധി (അതായത് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ പിതാവ്) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളായി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു - ഹർജിക്കാർ ഹർജിയോടൊപ്പം, ഓർഡർ XXXII, റൂൾ 3 പ്രകാരം രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ (പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ പിതാവ്) രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കുന്നതിന് ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു - കോടതി നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിനുള്ള ആശ്വാസം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അടച്ച പണം പലിശ സഹിതം തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബദൽ ആശ്വാസത്തിനും ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു - എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണക്കോടതി ഏകപക്ഷീയമായ വിധി(ex-patre decree) പുറപ്പെടുവിച്ചു, ഹർജിക്കാരന് നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിന് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വിധിച്ചു - നിർവ്വഹണ നടപടികളിൽ (execution proceedings) പോലും, എതിർകക്ഷികൾ എക്സ്-പാർട്ടിയായതിനാൽ നിർവ്വഹണ ഹർജി അനുവദിച്ചു - അതിനുശേഷം, എതിർകക്ഷികൾ നിർവ്വഹണ ഹർജിയിലെ ഏകപക്ഷീയമായ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ, വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുന്നതിന് 1,98,000 രൂപയുടെ നോൺ-ജുഡീഷ്യൽ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പറുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ഹർജിക്കാരനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു - അവർ അത് ചെയ്യുകയും വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു - അതിനുശേഷമാണ്, ഏകപക്ഷീയമായ വിധി റദ്ദാക്കാൻ 862 ദിവസത്തെ കാലതാമസം മപ്പാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷികൾ അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തത് - ഈ അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി തള്ളി - ഇതിൽ അതൃപ്തരായ എതിർകക്ഷികൾ ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ പുനരവലോകന ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു - രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിച്ചതിൽ സംശയം തോന്നിയ ഹൈക്കോടതി യഥാർത്ഥ രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി - ഹർജിയോടൊപ്പം രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിന് ഫയൽ ചെയ്ത ഐ.എ. (I.A) അപേക്ഷ ശരിയായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിച്ചിട്ടില്ലെന്നും

കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതി, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള പൊതു മേൽനോട്ട അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി തന്നെ റദ്ദാക്കി. കാലതാമസം അല്ലെങ്കിൽ കാലതാമസം മാപ്പാക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണം ഉണ്ടോ എന്നതിലേക്ക് കടക്കാതെയാണ് ഹൈക്കോടതി ഇത് ചെയ്തത് – ഹർജിക്കാർക്ക്/വിധിയുടമകൾക്ക് വിധിക്ക് ശേഷം(അല്ലെങ്കിൽ വിധി മൂലം) സാമ്പത്തികമായി ദോഷം സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ, ഹർജിക്കാർ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പറുകൾ നിക്ഷേപിക്കുകയും വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ 2,50,000 രൂപ ചെലവായി ഹർജിക്കാർക്ക് നൽകണമെന്ന വ്യവസ്ഥ ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷികൾക്ക് വെച്ചു – എതിർകക്ഷികൾ 2,50,000 രൂപ ചെലവ് ഇനത്തിൽ നൽകി – ഇതിന്റെ ഫലമായി വിചാരണക്കോടതി വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിച്ച ശേഷം കേസ് വിചാരണയ്ക്കായി എടുത്തു – ഇതിൽ അതൃപ്തനായ ഹർജിക്കാരൻ ഈ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. വിധി: എതിർകക്ഷികൾ വ്യവഹാരത്തെയും നിർവ്വഹണ നടപടികളെയും പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ ഉരുതരമായ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല – എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് കണ്ടെത്തി – ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം ഹർജിക്കാർ ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു – ആ അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി അവസാനിപ്പിച്ചു – ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി തീർപ്പാക്കിയ രീതി തെറ്റാണ്, അത് ഒരു കാരണവശാലും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല – ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഹർജി തള്ളിയതിനെതിരെ ഉയർന്നുവന്ന ഒരു പുനരവലോകന ഹർജി മാത്രമാണ് ഹൈക്കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് എന്നത് ശരിയാണ് – എന്നാൽ ഇത് ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയെ എടുത്തുമാറ്റുകയോ വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു പ്രധാന നടപടിക്രമ നിയമം സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് ഭിന്നശേഷിയുള്ള വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണെങ്കിൽ – ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ലെ മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുടെ കാർക്കശ്യം, ഹൈക്കോടതിക്ക് ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റിലെ ഖണ്ഡം-17 പ്രകാരമുള്ള വിശാലമായ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെ കേസുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കോടതി സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കുന്ന 'പാരൻസ് പാട്രിയേ' (parens patriae – നിയമപരമായ രക്ഷാകർതൃത്വം) അധികാരത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാകാം – അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക വാദം ഉന്നയിക്കാതിരുന്നിട്ടും, വ്യവഹാരത്തിലെ യഥാർത്ഥ രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവിനെ ശരിയായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടിയിൽ നിയമവിരുദ്ധതയില്ല – ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5

പ്രകാരമുള്ള ഹർജി തള്ളിയതിനെതിരായ പുനരവലോകന ഹർജിയിൽ, അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി തന്നെ ഹൈക്കോടതിക്ക് റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല – അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115-ലെ അധികാരങ്ങൾക്ക് പുറമേയുള്ളതും അതിനേക്കാൾ വിശാലമായതും ആണെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് – അനുച്ഛേദം 227 ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി റദ്ദാക്കിയതിൽ ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധിയിൽ പിഴവ് വരുത്തിയിട്ടില്ല – വാസ്തവത്തിൽ, ശരിയായ രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാതെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരാൾക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി സ്വതവേ (ipso facto) അസാധുവാണോ അതോ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യവും ഹൈക്കോടതി പരിശോധിച്ചു – ഈ കേസിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി.

പ്രത്യേക അനുമതിയോടെയുള്ള ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. വസ്തുതകളിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. പ്രതികൾ കേസ് പ്രതിരോധിക്കുന്നതിലും നിർവ്വഹണ നടപടികളിലും അങ്ങേയറ്റം അശ്രദ്ധ കാണിച്ചുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിയില്ല. പക്ഷേ, കക്ഷികൾക്ക് അശ്രദ്ധ കാണിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും, കോടതിക്ക് അതിന് കഴിയില്ല. വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തിയ ശേഷം ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയത്, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന രീതിയിൽ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ഹരജിക്കാർ/അന്യായക്കാർ സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം 2013-ലെ ഐ.എ. നമ്പർ 981 ആയി ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. 2014 മാർച്ച് 23-ന് ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ ആ അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി അവസാനിപ്പിച്ചു. ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി തീർപ്പാക്കിയ രീതി നിസ്സംശയം അനുചിതമാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അത് നിലനിൽക്കില്ല. [ഖണ്ഡിക 14][358-ഡി-ജി].

2. ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 121 അനുസരിച്ച്, ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ നിയമങ്ങൾ, ഭാഗം X-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി റദ്ദാക്കുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ, സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗത്തിൽ

ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വകുപ്പ് 121 മുതൽ 131 വരെയാണ് ഭാഗം X-ൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി, ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ ഏതെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ റദ്ദാക്കുവാനോ, മാറ്റം വരുത്തുവാനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനോ ഹൈക്കോടതികൾക്ക് വകുപ്പ് 122 പ്രകാരം അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം അധികാരം വിനിയോഗിച്ച്, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി, യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമം രൂപപ്പെടുത്തിയതിനേക്കാൾ വളരെ വിശദമായി സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3 രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡികകൾ 15, 16] [358-ജി-എച്ച്; 359-എ-ബി].

3. അപവദിത ഉത്തരവിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി, സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികൾക്ക് ഇത് ബാധകമാകുമ്പോൾ, ഓർഡർ XXXII-ൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നടപടിക്രമ നിയമങ്ങളും, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ ചട്ടം 3-ഉം തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ രണ്ട് ചട്ടങ്ങളും താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത്, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ വിശദവും കർശനവുമാണ് എന്നതാണ്. (i) മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ (“*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങൾ*”) ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടങ്ങൾ (1), (2) എന്നിവ അധിക ആവശ്യകതകളാണ്; (ii) '*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ* ചട്ടം 3-ലെ ഉപ-ചട്ടം (3) യഥാർത്ഥ സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (1)-ന്റെ പുനരാവിഷ്കരണമാണ്; (iii) '*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ* ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (3-എ) കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ഉപ-ചട്ടം (5)-ന്റെ പുനരാവിഷ്കരണമാണ്; (iv) '*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ* ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (7) കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (4)-ന്റെ പരിഷ്കരിച്ച രൂപമാണ്. [ഖണ്ഡികകൾ 17, 18, 19][359-ബി-സി; 362-ജി-എച്ച്; 363-ജി-എച്ച്; 364-എ-ബി]

4. അതിലുപരിയായി, '*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ* ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ന്റെ ഉപചട്ടങ്ങൾ (4), (5), (6), ഉപചട്ടം (7)-ന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്നിവ താഴെ പറയുന്ന ചില അധിക ആവശ്യകതകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:- (i) ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ അന്യായക്കാരൻ നൽകുകയാണെങ്കിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കാൻ യോഗ്യതയും കഴിവും ഉള്ള വ്യക്തികളുടെ ഒരു പട്ടിക അവരുടെ പൂർണ്ണ വിലാസങ്ങളോടൊപ്പം, അവരുടെ യോഗ്യതയുടെ ക്രമത്തിൽ, അനുബന്ധം

എച്ച്-ലെ ഫോറം നമ്പർ 11-എയിൽ, നോട്ടീസ് കൈമാറുന്നതിനായി നൽകണം. (ii)ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ ഒരു സത്യവാങ്മൂലം (affidavit) വഴി പിന്തുണയ്ക്കണം. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിന് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു താൽപ്പര്യവുമില്ലെന്ന് (കേന്ദ്ര നിയമത്തിലുള്ളതുപോലെ) സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു പുറമേ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവിന്റെ (de-facto guardian) പേരും വിലാസവും, കൂടാതെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിനോ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവിനോ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, മറ്റു യോഗ്യരായ വ്യക്തികളുടെ പേരും വിലാസവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അധിക വിവരങ്ങൾ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ നൽകണം. [ഖണ്ഡിക 20][364-ബി-ഡി]

5. ഈ കേസിലെ വിചാരണക്കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ സംശയം തോന്നിയ ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 അനുശാസിക്കുന്ന പ്രകാരം മൂന്നാം പ്രതിക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115(1) പ്രകാരം ഒരു പുനരവലോകനത്തിൽ (revision), രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്താനും പരിശോധിക്കാനുമുള്ള ജഡ്ജിയുടെ അധികാരത്തെ ഹർജിക്കാർക്ക് ചോദ്യം ചെയ്യാനോ സംശയിക്കാനോ കഴിയില്ല. ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പുനരവലോകന ഹർജി മാത്രമാണ് ജഡ്ജി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ, ഇത് ഒരു പ്രധാന നടപടിക്രമ ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെ എടുത്തുകളയുകയോ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും അത് ഭിന്നശേഷിയുള്ള വ്യക്തികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാണെങ്കിൽ. ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ലെ മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുടെ കാർക്കശ്യം, ഹൈക്കോടതിക്ക് ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റിലെ ഖണ്ഡം 17 പ്രകാരമുള്ള വിശാലമായ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെ കേസുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കോടതി സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കുന്ന 'പാരൻസ് പാട്രിയേ' (parens patriae - നിയമപരമായ രക്ഷാകർതൃത്വം) അധികാരത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാകാം അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക വാദം ഉന്നയിക്കാതിരുന്നിട്ടും, വ്യവഹാരത്തിലെ യഥാർത്ഥ രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവിനെ ശരിയായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടിയിൽ നിയമവിരുദ്ധതയില്ല. [ഖണ്ഡിക 21] [364-ഡി-എച്ച്; 365-എ]

6. ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഹർജി തള്ളിയതിനെതിരായ പുനരവലോകന ഹർജിയിൽ, അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി തന്നെ ഹൈക്കോടതിക്ക് റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115-ലെ അധികാരങ്ങൾക്ക് പുറമേയുള്ളതും അതിനേക്കാൾ വിശാലമായതും ആണെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അനുച്ഛേദം 227 ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി റദ്ദാക്കിയതിൽ ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധിയിൽ പിഴവ് വരുത്തിയിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ശരിയായ രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാതെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരാൾക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി സ്വതവേ (ipso facto) അസാധുവാണോ അതോ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യവും ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി പരിശോധിച്ചു. ഈ കേസിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും ജഡ്ജി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. [ഖണ്ഡികകൾ 22, 23] [365-എബി, ഡി-ഇ]

സൂര്യ ദേവ് റായി vs. റാം ചന്ദർ റായിയും മറ്റുള്ളവരും (2003) 6 SCC 675 : [2003] 2 Suppl. SCR 290; *രാധേ ശ്യാമും മറ്റൊരാളും vs. ഛബി നാഥും മറ്റുള്ളവരും* (2015) 5 SCC 423 : [2015] 3 SCR 197 - പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

ലങ്കാ സന്യാസി v. ലങ്കാ യെരൻ നായിഡു 1929 ലോ വീക്ക്‌ലി 455; *ദിവ്യ ദീപ് സിംഗും മറ്റുള്ളവരും v. റാം ബച്ചൻ മിശ്രയും മറ്റുള്ളവരും* (1997) 1 SCC 504 : [1996] 7 Suppl. SCR 705; *ആനന്ദറാമും മറ്റൊരാളും v. മധോലാലും മറ്റുള്ളവരും* AIR 1960 രാജ് 189; *രംഗമ്മാൾ v. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത അപ്പസ്വാമി* 85 ലോ വീക്ക്‌ലി 574 - വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഔസേഫ് ജോസഫ് v. തോമ ഈത്തമ്മ AIR 1956 TC 26 - ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2003] 2 Suppl. SCR 290 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 22

[2015] 3 SCR 197	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 22
[1996] 7 Suppl. SCR 705	വേർതിരിച്ചു	ഖണ്ഡിക 31

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരികത: പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി (സി) നമ്പർ. 2021-ലെ 2492

2018-ലെ CRP. NPD. നമ്പർ 959-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച 14.09.2020-ലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി: എസ്. നാഗമുത്തു, മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ എം. പി. പാർത്ഥിബൻ എന്നീ അഭിഭാഷകർ

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി: എം. എ. ചിന്നസാമി, സി. റുബാവതി, എം. വീരരാഘവൻ, സി.എച്ച്. ലീലാ സർവേശ്വർ, വി. സെന്തിൽ കുമാർ, പി. രാജാറാം എന്നീ അഭിഭാഷകർ

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് വി. രാമസുബ്രമണ്യൻ

1. സിവിൽ നടപടിക്രമം, 1908-ലെ (ചുരുക്കത്തിൽ "*ക്രമം*") വകുപ്പ് 115 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഒരു സിവിൽ പുനരവലോകന ഹർജിയിൽ, ഒരു നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിനായുള്ള ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് 862 ദിവസത്തെ കാലതാമസം മാപ്പാക്കാൻ വിചാരണക്കോടതി വിസമ്മതിച്ച ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയത്, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരാൾക്ക് നിയമപ്രകാരം രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാതെ പാസാക്കിയ ആ ഏകപക്ഷീയ വിധി നിയമപരമായി അസാധുവാണ് എന്നാണ്. അതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ട അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് ഹൈക്കോടതി ആ ഏകപക്ഷീയ വിധി തന്നെ റദ്ദാക്കി. എന്നാൽ, വിധി ഉടമകൾ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പറുകൾ വാങ്ങിയതിനും മറ്റുമായി ഇതിനകം ചെലവഴിച്ച തുകയായ 2,50,000/- രൂപ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഹർജിക്കാർ/പ്രതികൾ നൽകണമെന്ന വ്യവസ്ഥ ഹൈക്കോടതി വെച്ചു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തരായ വിധി ഉടമകൾ ഈ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജിയുമായി ഈ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

2. ഹർജിക്കാർ/അന്യായക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. എസ്. നാഗമുത്തുവിനെയും, എതിർകക്ഷികൾ/പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. ആർ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യനെയും ഈ കോടതി കേട്ടു.

3. 2011 ഏപ്രിൽ 25-ന് നടന്ന വിൽപ്പന കരാറിന്റെ നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിനായി ഹർജിക്കാർ ഫയൽ ചെയ്ത 2013-ലെ ഒ.എസ്. നമ്പർ 264 വ്യവഹാരത്തിൽ, എതിർകക്ഷികൾക്ക് സമൻസ് ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അഭിഭാഷകൻ മുഖേന കോടതിയിൽ

ഹാജരായ ശേഷം അവർ എക്സ്-പാർട്ടിയായി തുടർന്നു. 2015 ഏപ്രിൽ 8-ന് വിചാരണക്കോടതി ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ ഏകപക്ഷീയ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു.

4. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു വസ്തുത ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. അതായത്, കോടതി പ്രത്യേക കാര്യനിർവ്വഹണം അനുവദിക്കാത്ത പക്ഷം, അടച്ച പണം 18% വാർഷിക പലിശ സഹിതം തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബദൽ ആശ്വാസം ഹർജിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, വിചാരണക്കോടതി, കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാതെ തന്നെ, ഹർജിക്കാർക്ക് പ്രധാന ആശ്വാസമായ നിർദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിന് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വിധിച്ചു.

5. ഹർജിക്കാർ ഫയൽ ചെയ്ത അന്യായത്തിൽ, മൂന്നാം പ്രതിയെ "*പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത എസ്. അരവിന്ദരാജൻ, ഏകദേശം 16 വയസ്സ്, പിതാവ് സമ്പത്കുമാർ, നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയായ പിതാവ് എം. സമ്പത്കുമാർ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു*" എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർ ഹർജിയോടൊപ്പം, ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ രക്ഷാകർത്താവായി രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും രണ്ടാം പ്രതിയും) നിയമിക്കുന്നതിനായി 2013-ലെ ഐ.എ. നമ്പർ 981 ആയി ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയതുപോലെ, രണ്ടാം പ്രതിക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം, വിചാരണക്കോടതി 2014 മാർച്ച് 23-ന് ഐ.എ. നമ്പർ 981-ൽ താഴെ പറയുന്ന ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു:

> "*ബത്ത കൈമാറി. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് വേണ്ടി രക്ഷാകർത്താവ് വക്കാലത്ത് ഫയൽ ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ ഹർജി തീർപ്പാക്കി.*"

6. വിധി നടപ്പാക്കുന്നതിനായി ഹർജിക്കാർ 2015-ൽ ഇ.പി. നമ്പർ 33 ഫയൽ ചെയ്തു. നിർവ്വഹണ ഹർജിയിലെ എല്ലാ എതിർകക്ഷികൾക്കും നോട്ടീസ് നൽകുകയും, 2015 ഡിസംബറിലും 2016-ൽ പല തീയതികളിലും ഹർജി പരിഗണനയ്ക്ക് വരികയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ 2016 ഒക്ടോബർ 18-ന് നിർവ്വഹണ ഹർജിയിൽ എതിർകക്ഷികൾ എക്സ്-പാർട്ടിയായി തുടർന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഹർജി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. തുടർന്ന്, 2016 നവംബറിൽ എതിർകക്ഷികൾ നിർവ്വഹണ ഹർജിയിലെ ഏകപക്ഷീയ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. ഇത് 2017-ലാണ് ഇ.എ. നമ്പർ 40 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്.

8. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ, വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുന്നതിനായി ഹർജിക്കാർ 1,98,000 രൂപ വിലമതിക്കുന്ന നോൺ-ജുഡീഷ്യൽ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പറുകൾ കോടതിയിൽ കെട്ടിവെക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അത് ചെയ്യുകയും, 2017 ജനുവരി 4-ന് കോടതി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

9. തുടർന്ന്, ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് 862 ദിവസത്തെ കാലതാമസം മാപ്പാക്കാൻ 2017-ലെ ഐ.എ. നമ്പർ 142 ആയി എതിർകക്ഷികൾ ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ

ചെയ്തു. 2017 സെപ്റ്റംബർ 19-ന് ഫയൽ ചെയ്ത ഈ അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി 2017 നവംബർ 28-ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതിന് പ്രധാനമായും മൂന്ന് കാരണങ്ങളാണ് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്: *(i)* കാലതാമസത്തിന് കൃത്യമായ വിശദീകരണം നൽകിയില്ല; *(ii)* ഓർഡർ VIII, ചട്ടം 7-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന (written statement) സമർപ്പിച്ചില്ല; *(iii)* നിർവ്വഹണ നടപടികൾ പോലും ഏകപക്ഷീയമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അനുവദിക്കുകയും, നിർവ്വഹണ കോടതി വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം ഇത്രയും വലിയ കാലതാമസം മാപ്പാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് കഴിയില്ല.

10. ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിലെ കാലതാമസം ക്ഷമിക്കാനുള്ള അപേക്ഷ തള്ളിയതിൽ അതൃപ്തരായ എതിർകക്ഷികൾ, ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു പുനരവലോകന ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. മൂന്നാം പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിച്ചതിൽ സംശയം തോന്നിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി, വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥ രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മൂന്നാം പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാൻ ഹർജിയോടൊപ്പം ഫയൽ ചെയ്ത 2013-ലെ I.A. നമ്പർ 981 ശരിയായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കണ്ടെത്തി. അതിനാൽ, കാലതാമസം അല്ലെങ്കിൽ കാലതാമസം മാപ്പാക്കാൻ മതിയായ കാരണം ഉണ്ടോ എന്നതിലേക്ക് കടക്കാതെ തന്നെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള പൊതു മേൽനോട്ട അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കി. ഹർജിക്കാർ/വിധി ഉടമകൾക്ക് വിധിക്ക് ശേഷം (അല്ലെങ്കിൽ വിധി മൂലം) സാമ്പത്തികമായി ദോഷം സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ, അപേക്ഷകർ 1,98,000 രൂപയുടെ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പറുകൾ ഇതിനകം കെട്ടിവെക്കുകയും വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, 2,50,000 രൂപ 2020 ഒക്ടോബർ 16-നോ അതിനുമുമ്പോ അപേക്ഷകർക്ക് ചെലവായി നൽകണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി എതിർകക്ഷികൾക്ക് വ്യവസ്ഥ വെച്ചു.

11. ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിനെത്തുടർന്ന്, എതിർകക്ഷികൾ 2020 ഒക്ടോബർ 12-ന് 2,50,000 രൂപ ചെലവായി കെട്ടിവെച്ചതായി കാണുന്നു. തൽഫലമായി, വിചാരണക്കോടതി വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിച്ച ശേഷം വ്യവഹാരം വിചാരണയ്ക്കായി എടുത്തതായും മനസ്സിലാക്കുന്നു. എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. ആർ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, വ്യവഹാരം ഇപ്പോൾ പി.ഡബ്ല്യു-1-നെ വിസ്തരിക്കുന്നതിനായി മാറ്റി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

12. ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. എസ്. നാഗമുത്തു, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെതിരെ പ്രധാനമായും ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:- *(i)* ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഒരു

അപേക്ഷയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഒരു റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ, ഹൈക്കോടതി ഏകപക്ഷീയമായ വിധി റദ്ദാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു; *(ii)* ആദ്യം വ്യവഹാരം പ്രതിരോധിക്കുന്നതിലും, പിന്നീട് നിർവ്വഹണ നടപടികൾ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിലും, അതിനുശേഷം നിർവ്വഹണ ഹർജിയിലെ ഏകപക്ഷീയ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ അപേക്ഷ നൽകിയതിന് ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം മാത്രം ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിലും ഗുരുതരമായ അശ്രദ്ധ കാണിച്ച എതിർകക്ഷികൾക്ക് അനുകൂലമായി കോടതിക്ക് നീതി നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല; *(iii)* ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചിട്ടില്ല എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണം പ്രതി/പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഗുരുതരമായ ദോഷമോ അനീതിയോ സംഭവിച്ചു എന്നോ എതിർകക്ഷികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ പുനരവലോകന ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളിൽ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

13. ഇതിന് മറുപടിയായി, എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ആർ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ വാദിച്ചത്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ പുനരവലോകന അധികാരപരിധി കൂടുതൽ വിപുലമാണ് എന്നതാണ്. നിയമപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാതെ, കേസിൽ കക്ഷിയായിരുന്ന പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരാളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ വിചാരണക്കോടതി സംരക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ, സാങ്കേതികതയുടെ പേരിൽ കണ്ണടയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

14. കോടതി എതിർവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു. വസ്തുതകളിൽ തർക്കമില്ല, പ്രതികൾ വ്യവഹാരത്തെയും നിർവ്വഹണ നടപടികളെയും പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ അങ്ങേയറ്റം അശ്രദ്ധ കാണിച്ചുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ, കക്ഷികൾക്ക് അശ്രദ്ധ കാണിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും കോടതിക്ക് അതിന് സാധിക്കില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തിയ ശേഷം ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയത്, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന രീതിയിൽ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഹർജിക്കാർ/അന്യായക്കാർ ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരം 2013-ലെ I.A. നമ്പർ 981 ആയി ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. 2014 മാർച്ച് 23-ന് ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ വിചാരണക്കോടതി ആ അപേക്ഷ അവസാനിപ്പിച്ചു. ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വിചാരണക്കോടതി തീർപ്പാക്കിയ രീതി നിസ്സംശയം അനുചിതമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അത് ഒരു കാരണവശാലും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

15. ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 121 അനുസരിച്ച്, ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ

നിയമങ്ങൾ, ഭാഗം X-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി റദ്ദാക്കുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ, സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വകുപ്പ് 121 മുതൽ 131 വരെയാണ് ഭാഗം X-ൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി, ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ ഏതെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ റദ്ദാക്കുവാനോ, മാറ്റം വരുത്തുവാനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനോ ഹൈക്കോടതികൾക്ക് വകുപ്പ് 122 പ്രകാരം അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

16. അത്തരം അധികാരം വിനിയോഗിച്ച്, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി, യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമം രൂപപ്പെടുത്തിയതിനേക്കാൾ വളരെ വിശദമായി സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3 രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡികകൾ 15, 16] [358-ജി-എച്ച്; 359-എ-ബി].

17. അപവദിത ഉത്തരവിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി ക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികൾക്ക് ഇത് ബാധകമാകുമ്പോൾ, ഓർഡർ XXXII, റൂൾ 3[1] വാസ്തവത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം വായിക്കണം:

> ***"3. നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയോ രക്ഷാകർത്താവോ ആകാനുള്ള യോഗ്യതകൾ.-***
>
> *(1) വിവേകബുദ്ധിയുള്ള മനസ്സും പ്രായപൂർത്തിയും ആയ ഏതൊരാൾക്കും ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയായോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യവഹാരത്തിനായി അയാളുടെ രക്ഷാകർത്താവായോ പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്:*
>
> *എന്നാൽ, ആ വ്യക്തിയുടെ താൽപ്പര്യം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാകരുത്. കൂടാതെ, നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയുടെ കാര്യത്തിൽ അയാൾ ഒരു പ്രതിയോ, കേസിനായുള്ള രക്ഷാകർത്താവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അയാൾ ഒരു അന്യായക്കാരനോ ആകരുത്.*
>
> *(2) നിയമിക്കപ്പെട്ടതോ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ രക്ഷാകർത്താക്കൾക്ക് മുൻഗണന നൽകണം, രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമേ അവരെ ഒഴിവാക്കാൻ പാടുള്ളൂ. - ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിക്ക് യോഗ്യനായ ഒരു അധികാരി നിയമിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്ത രക്ഷാകർത്താവ് ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ രക്ഷാകർത്താവല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും കുട്ടിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയായി*

---

1 1938-ലെ P. Dis. നമ്പർ. 256 എന്ന വിജ്ഞാപനം വഴിയാണ് ഭേദഗതി വരുത്തിയത്. ഇത് 1938 മാർച്ച് 13-ലെ സെന്റ് ജോർജ് ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ അടുത്ത കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പല ബെയർ ആക്ടുകളിലും, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുള്ളയുടെ (Mulla) 19-ാമത് പതിപ്പിൽ പോലും, മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈ വിജ്ഞാപന നമ്പറും തീയതിയും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

പ്രവർത്തിക്കാനോ വ്യവഹാരത്തിനായി രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കാനോ പാടില്ല. എന്നാൽ, മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയോ നിയമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കുട്ടിയുടെ ക്ഷേമത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്ന് കോടതിക്ക് രേഖാമൂലം ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ അതിന് അനുമതി നൽകാവുന്നതാണ്.

(3) കോടതി രക്ഷാകർത്താക്കളെ നിയമിക്കണം. – പ്രതി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളാണെങ്കിൽ, അവന്റെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത അവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെട്ട ശേഷം, കോടതി ആ വ്യവഹാരത്തിനായി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ഉചിതമായ ഒരു വ്യക്തിയെ രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കേണ്ടതാണ്.

(3A) ഉപചട്ടം (3) പ്രകാരം ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ വ്യവഹാരത്തിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി, അയാളുടെ നിയമനം വിരമിക്കൽ, നീക്കം ചെയ്യൽ അല്ലെങ്കിൽ മരണം എന്നിവ വഴി അവസാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽ അല്ലെങ്കിൽ പുനരവലോകന കോടതികളിലെ നടപടികളും ഒരു വിധിയുടെ നിർവ്വഹണ നടപടികളും ഉൾപ്പെടെ, ആ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ നടപടികളിലും ഒരു രക്ഷാകർത്താവായി തുടരുന്നതാണ്.

(4) നിയമനം അപേക്ഷ വഴിയും ആവശ്യമെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിന് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷവുമായിരിക്കണം. – വ്യവഹാരത്തിനായി ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവ്, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ പേരിലോ, അയാൾക്ക് വേണ്ടിയോ അല്ലെങ്കിൽ അന്യായക്കാരനോ നൽകുന്ന അപേക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേടാവുന്നതാണ്. അപേക്ഷ അന്യായക്കാരൻ നൽകുന്നതാണെങ്കിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിക്ക് രക്ഷാകർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ളതും യോഗ്യതയുള്ളതുമായ വ്യക്തികളുടെ പട്ടിക (ഇതോടൊപ്പം നൽകിയിട്ടുള്ള അനുബന്ധം എച്ച്-ലെ ഫോറം നമ്പർ 11എ-യിൽ നോട്ടീസ് കൈമാറുന്നതിനുള്ള അവരുടെ പൂർണ്ണ വിലാസങ്ങളോടൊപ്പം), അവരുടെ യോഗ്യതയുടെ ക്രമത്തിൽ, നൽകേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കേസിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ പട്ടിക നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് അപേക്ഷകനെ ഒഴിവാക്കാൻ, കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

(5) രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാനുള്ള അപേക്ഷയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സത്യവാങ്മൂലത്തിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ. – മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപനിയമത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച അപേക്ഷ, അന്യായക്കാരൻ നൽകിയതായാലും പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിക്ക് വേണ്ടി നൽകിയതായാലും, ഒരു സത്യവാങ്മൂലം അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കണം. ഈ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിനോ അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താക്കളിൽ ആർക്കെങ്കിലുമോ വ്യവഹാരത്തിലെ തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു

താൽപ്പര്യവുമില്ലെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കണം. കൂടാതെ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവോ രക്ഷാകർത്താക്കളോ അങ്ങനെ നിയമിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യരായ വ്യക്തികളാണെന്നും രേഖപ്പെടുത്തണം. സത്യവാങ്മൂലം ഓരോ കേസിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് താഴെ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണം: (എ) യോഗ്യതയുള്ള അധികാരി നിയമിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്ത നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും രക്ഷാകർത്താവിന്റെ വിവരങ്ങൾ, (ബി) പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവ് (de facto guardian) ഉണ്ടെങ്കിൽ, അയാളുടെ പേരും വിലാസവും, (സി) സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിനോ, യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവിനോ, അല്ലെങ്കിൽ യോഗ്യതയുള്ള അധികാരി നിയമിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്ത രക്ഷാകർത്താവിനോ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, ബന്ധം, താൽപ്പര്യം, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ട് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് രക്ഷാകർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കാൻ യോഗ്യരായ മറ്റുള്ളവരുടെ പേരും വിലാസവും.

(6) രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാനുള്ള അപേക്ഷ, മരിച്ച കക്ഷിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളെ രേഖകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയിൽ നിന്ന് വേറിട്ടതായിരിക്കണം. – ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ വ്യവഹാരത്തിനായി രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാനുള്ള അപേക്ഷ, മരിച്ച അന്യായക്കാരന്റെയോ പ്രതിയുടെയോ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളെ രേഖകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയുമായി ചേർക്കാൻ പാടില്ല. അപേക്ഷകൾ പ്രത്യേകം ഹർജികളായിരിക്കണം.

(7) നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവല്ലാത്ത, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താൽപ്പര്യമുള്ള വ്യക്തികൾക്ക് അപേക്ഷയെക്കുറിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകണം. – മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപചട്ടം (4) പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷയിൽ, താഴെ പറയുന്നവർക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം മാത്രമേ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിക്ക് യോഗ്യതയുള്ള അധികാരി നിയമിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്ത രക്ഷാകർത്താവ് ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്ക്; രക്ഷാകർത്താവില്ലെങ്കിൽ പിതാവിനോ മറ്റ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിനോ; പിതാവോ മറ്റ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവോ ഇല്ലെങ്കിൽ, കുട്ടിയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക്. ഈ ഉപചട്ടം അനുസരിച്ച് നോട്ടീസ് ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന എതിർപ്പുകൾ കേട്ട ശേഷം മാത്രമേ അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ ഉപചട്ടം ആവശ്യപ്പെടുന്ന നോട്ടീസ്, അപേക്ഷയുടെ വാദം കേൾക്കുന്നതിനായി നോട്ടീസിൽ പേരുള്ള ദിവസത്തിന് ആറ് വ്യക്തമായ

ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കൈമാറിയിരിക്കണം. ഈ നോട്ടീസ് അനുബന്ധം എച്ച്-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഫോം നമ്പർ 11-ൽ ആയിരിക്കണം.

(8) രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള കാലതാമസം കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ. - അന്യായക്കാരനാണ് അപേക്ഷ നൽകുന്നതെങ്കിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപചട്ടങ്ങൾ (4), (5) എന്നിവയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷയും സത്യവാങ്മൂലവും സഹിതം, സാധ്യമായ വിവരങ്ങൾ അപ്പോൾത്തന്നെ പൂരിപ്പിച്ച് ആവശ്യമായ ഫോമുകളുടെ തനിപ്പകർപ്പുകൾ സമർപ്പിക്കണം. ഇത്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപചട്ടം (4)-ൽ സൂചിപ്പിച്ച പട്ടികയിൽ നിന്ന് കോടതി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കെങ്കിലും ഒരേസമയം നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതിനും, നോട്ടീസ് കൈമാറുന്നതിനുള്ള ഫീസ് അടച്ചതിന്റെ സ്റ്റാമ്പുള്ള വൗച്ചർ ഹാജരാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഒന്നോ അതിലധികമോ രക്ഷാകർത്താക്കൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ സമ്മതമാണെന്ന് അറിയിച്ചാൽ, കോടതി അവരിൽ ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും, നിയമനം ലഭിച്ച വ്യക്തിക്ക് രജിസ്റ്റേഡ് തപാൽ വഴി ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. നോട്ടീസ് ലഭിച്ചവരിൽ ആരും സമ്മതം അറിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപചട്ടം (4)-ൽ സൂചിപ്പിച്ച പട്ടികയിൽ നിന്ന് കോടതി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മറ്റ് രണ്ട് പേർക്ക് ഒരേസമയം നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകും. എന്നാൽ, ഉപചട്ടം (4) പ്രകാരം പുതിയ അപേക്ഷ ആവശ്യമില്ല. ആദ്യത്തെ കൂട്ടം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താക്കൾക്ക് താൽപ്പര്യമില്ലെന്ന് അറിയിച്ച് മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അപേക്ഷകൻ നോട്ടീസ് കൈമാറുന്നതിനുള്ള ഫീസ് അടയ്ക്കുകയും, ആവശ്യമായ ഫോറമുകൾ പൂരിപ്പിച്ച് ഹാജരാക്കുകയും വേണം.

(9) ആരുടേയും സമ്മതമില്ലാതെ അവരെ രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. - ആരുടെയും സമ്മതമില്ലാതെ അവരെ വ്യവഹാരത്തിനായി രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. ഒരു വ്യവഹാരത്തിനായി ഒരു വ്യക്തിയെ രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കാൻ അപേക്ഷ നൽകുമ്പോൾ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിന് അനുബന്ധം എച്ച്-ലെ ഫോറം നമ്പർ 11 എ പ്രകാരമുള്ള ഒരു നോട്ടീസ് നൽകണം. എന്നാൽ, അപേക്ഷകൻ തന്നെയാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവ് ഇതിനകം സമ്മതം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ നോട്ടീസ് നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

(10) കോടതി നിയമിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താവ്. - എപ്പോൾ നിയമിക്കണം - അദ്ദേഹത്തെ എങ്ങനെ ഫണ്ട് ചെയ്യണം. - ഒരു വ്യവഹാരത്തിനായി രക്ഷാകർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കാൻ യോഗ്യനും താൽപ്പര്യവുമുള്ള ഒരാളെയും കോടതിക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ

ആരെയും അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയിലെ ഒരു അഭിഭാഷകനെയും രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, രക്ഷാകർത്താവ് എന്ന നിലയിലുള്ള ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ടാകുന്ന ചെലവുകൾ കക്ഷികളോ, ഒന്നോ അതിലധികമോ കക്ഷികളോ, അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയിലെ ഫണ്ടുകളിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് താൽപ്പര്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഫണ്ടിൽ നിന്നോ വഹിക്കണമെന്ന് കോടതിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. നീതിക്കും കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായ രീതിയിൽ ഈ ചെലവുകൾ തിരികെ നൽകുന്നതിനോ അനുവദിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും കോടതിക്ക് നൽകാം.

(11) കോടതി നിയമിച്ച രക്ഷാകർത്താവല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾക്ക് കേസ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ഫണ്ടുകൾ.- ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ വ്യവഹാരത്തിനായി ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുകയും, പ്രതിക്ക് വേണ്ടി കേസ് നടത്തുന്നതിന് രക്ഷാകർത്താവിന്റെ കൈവശം മതിയായ ഫണ്ടുകളോ ഫണ്ടുകളോ ഇല്ലെന്നും, ഇത് കാരണം പ്രതിക്ക് ദോഷം സംഭവിക്കുമെന്നും കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി കേസ് നടത്തുന്നതിനായി രക്ഷാകർത്താവിന് പണം മുൻകൂറായി നൽകാൻ കോടതിക്ക് അന്യായക്കാരനോട് ഇടയ്ക്കിടെ ഉത്തരവിടാം. ഇങ്ങനെ മുൻകൂറായി നൽകുന്ന എല്ലാ പണവും അന്യായക്കാരന്റെ കേസ് ചെലവിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കും. രക്ഷാകർത്താവ് പണം ലഭിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് അതിന്റെ കണക്കുകൾ കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യണമെന്ന് ഉത്തരവിൽ നിർദ്ദേശിക്കും."

18. കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സിവിൽ കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ ചട്ടം 3-നും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ താഴെ പറയുന്നതുപോലെ വായിക്കാം:

"3. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിക്ക് വേണ്ടി കോടതി രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കണം. *- (1) പ്രതി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളാണെങ്കിൽ, അയാളുടെ പ്രായം സംബന്ധിച്ച വസ്തുത ബോധ്യപ്പെട്ട ശേഷം, കോടതി ആ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് കേസിനായി ഉചിതമായ ഒരു വ്യക്തിയെ രക്ഷാകർത്താവായി നിയമിക്കണം.*

(2) ഒരു കേസിനായി രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവ്, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ പേരിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് വേണ്ടി, അല്ലെങ്കിൽ അന്യായക്കാരൻ നൽകുന്ന അപേക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേടാവുന്നതാണ്.

(3)നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിന് വ്യവഹാരത്തിലെ തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു താൽപ്പര്യവുമില്ലെന്നും, അയാൾ അങ്ങനെ നിയമിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനായ ഒരു

വ്യക്തിയാണെന്നും സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഒരു സത്യവാങ്മൂലം അത്തരം അപേക്ഷയെ പിന്തുണയ്ക്കണം.

(4) ഈ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷയിൽ താഴെ പറയുന്നവർക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം മാത്രമേ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടുള്ളൂ: യോഗ്യതയുള്ള ഒരു അധികാരി നിയമിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്ത പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ ഏതെങ്കിലും രക്ഷാകർത്താവിന്, അങ്ങനെയൊരു രക്ഷാകർത്താവില്ലെങ്കിൽ പിതാവിന്, പിതാവില്ലെങ്കിൽ അമ്മയ്ക്ക്, പിതാവോ അമ്മയോ ഇല്ലെങ്കിൽ കുട്ടിയുടെ മറ്റ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിന്, പിതാവോ അമ്മയോ മറ്റ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവോ ഇല്ലെങ്കിൽ കുട്ടിയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക്. ഈ ഉപചട്ടത്തിന് കീഴിൽ നോട്ടീസ് ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉന്നയിക്കാവുന്ന ഏതൊരു എതിർപ്പും കേട്ട ശേഷമേ ഉത്തരവ് നൽകാൻ പാടുള്ളൂ.

(4 എ) ഏത് കേസിലും, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, ഉപചട്ടം (4) പ്രകാരം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിക്കും നോട്ടീസ് നൽകാവുന്നതാണ്.

(5) ഉപചട്ടം (1) പ്രകാരം ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ കേസിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി, അയാളുടെ നിയമനം വിരമിക്കൽ, നീക്കം ചെയ്യൽ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം എന്നിവ വഴി അവസാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽ അല്ലെങ്കിൽ പുനരവലോകന കോടതികളിലെ നടപടികളും ഒരു വിധിയുടെ നിർവ്വഹണ നടപടികളും ഉൾപ്പെടെ, ആ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ നടപടികളിലും ഒരു രക്ഷാകർത്താവായി തുടരുന്നതാണ്."

19. രണ്ട് കൂട്ടം നിയമങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ വിശദവും കർശനവുമാണെന്ന് കാണാം. നമുക്ക് ഉടൻ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ് (i) മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കോടതികൾക്ക് ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ (സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇനി മുതൽ "*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങൾ*" എന്ന് പറയാം) ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടങ്ങൾ (1) ഉം (2) ഉം അധിക ആവശ്യകതകളാണ്; (ii) "*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ*' ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (3) യഥാർത്ഥ ക്രമത്തിലെ ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (1)-ന്റെ പുനരാവിഷ്കരണമാണ്; (iii) "*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ*' ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (3-എ) കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ഉപചട്ടം (5)-ന്റെ പുനരാവിഷ്കരണമാണ്; (iv) "*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ*' ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (7) കേന്ദ്ര നിയമത്തിലെ ചട്ടം 3-ലെ ഉപചട്ടം (4)-ന്റെ മെച്ചപ്പെട്ട പതിപ്പാണ്.

20. അതിലുപരിയായി, '*ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളിലെ* ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ന്റെ ഉപചട്ടങ്ങൾ (4), (5), (6), ഉപചട്ടം (7)-ന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്നിവ താഴെ പറയുന്ന ചില അധിക ആവശ്യകതകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:- (i) ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ അന്യായക്കാരൻ നൽകുകയാണെങ്കിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ

രക്ഷാകർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കാൻ യോഗ്യതയും കഴിവും ഉള്ള വ്യക്തികളുടെ ഒരു പട്ടിക അവരുടെ പൂർണ്ണ വിലാസങ്ങളോടൊപ്പം, അവരുടെ യോഗ്യതയുടെ ക്രമത്തിൽ, അനുബന്ധം എച്ച്-ലെ ഫോറം നമ്പർ 11-എയിൽ, നോട്ടീസ് കൈമാറുന്നതിനായി നൽകണം. (ii)ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ ഒരു സത്യവാങ്മൂലം (affidavit) വഴി പിന്തുണയ്ക്കണം. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താവിന് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു താൽപ്പര്യവുമില്ലെന്ന് (കേന്ദ്ര നിയമത്തിലുള്ളതുപോലെ) സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു പുറമേ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവിന്റെ (de-facto guardian) പേരും വിലാസവും, കൂടാതെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിനോ യഥാർത്ഥ രക്ഷാകർത്താവിനോ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, മറ്റ് യോഗ്യരായ വ്യക്തികളുടെ പേരും വിലാസവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അധിക വിവരങ്ങൾ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ നൽകണം.

21. ഈ കേസിലെ വിചാരണക്കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ സംശയം തോന്നിയ ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്ന് രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3 അനുശാസിക്കുന്ന പ്രകാരം മൂന്നാം പ്രതിക്ക് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ്115(1) പ്രകാരം ഒരു പുനരവലോകനത്തിൽ (revision), രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്താനും പരിശോധിക്കാനുമുള്ള ജഡ്ജിയുടെ അധികാരത്തെ ഹർജിക്കാർക്ക് ചോദ്യം ചെയ്യാനോ സംശയിക്കാനോ കഴിയില്ല. ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പുനരവലോകന ഹർജി മാത്രമാണ് ജഡ്ജി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ, ഇത് ഒരു പ്രധാന നടപടിക്രമ ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെ എടുത്തുകളയുകയോ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും അത് ഭിന്നശേഷിയുള്ള വ്യക്തികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാണെങ്കിൽ. ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ലെ മദ്രാസ് ഭേദഗതിയുടെ കാർക്കശ്യം, ഹൈക്കോടതിക്ക് ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റിലെ ഖണ്ഡം 17 പ്രകാരമുള്ള വിശാലമായ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെ കേസുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കോടതി സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കുന്ന 'പാരൻസ് പാട്രിയേ' (parens patriae - നിയമപരമായ രക്ഷാകർതൃത്വം) അധികാരത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാകാം അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക വാദം ഉന്നയിക്കാതിരുന്നിട്ടും, വ്യവഹാരത്തിലെ യഥാർത്ഥ രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തി, ഓർഡർ XXXII, ചട്ടം 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിയുടെ രക്ഷാകർത്താവിനെ ശരിയായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടിയിൽ നിയമവിരുദ്ധതയില്ല.

22. ലിമിറ്റേഷൻ ആക്ട്, 1963-ലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഹർജി തള്ളിയതിനെതിരായ പുനരവലോകന ഹർജിയിൽ, അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ വിധി തന്നെ ഹൈക്കോടതിക്ക് റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 115-ലെ അധികാരങ്ങൾക്ക് പുറമേയുള്ളതും അതിനേക്കാൾ വിശാലമായതും ആണെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ***സൂര്യ ദേവ് റായി vs. രാം ചന്ദർ റായിയും മറ്റുള്ളവരും***[2] എന്ന കേസിൽ, കീഴ്കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിലെ വലിയ പിഴവുകൾ തിരുത്താൻ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള സെർഷ്യോററി റിട്ട് പോലും പുറപ്പെടുവിക്കാമെന്ന് ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അനുച്ഛേദം 226 മായി ബന്ധപ്പെട്ട ആ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ കൃത്യതയെ മറ്റൊരു ബെഞ്ച് സംശയിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അത് മൂന്നംഗ ബെഞ്ചിന് റഫർ ചെയ്തു. ***രാധേ ശ്യാമും മറ്റൊരാളും vs. ഛബി നാഥും മറ്റുള്ളവരും*** [3]എന്ന കേസിൽ, അനുച്ഛേദം 226-ന്റെ അധികാരപരിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ ***സൂര്യ ദേവ് റായ്*** (മേൽപരാമർശം) വിധി അസാധുവാക്കിയപ്പോഴും, അനുച്ഛേദം 227-ന്റെ അധികാരപരിധി വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 227 ഉപയോഗിച്ച് ഏകപക്ഷീയ വിധി റദ്ദാക്കിയതിലൂടെ ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധിയിൽ പിഴവ് വരുത്തി എന്ന വാദത്തോട് കോടതി യോജിക്കുന്നില്ല.

23. വാസ്തവത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരാൾക്കെതിരെ ശരിയായ രീതിയിൽ ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാതെ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി സ്വയം റദ്ദാക്കപ്പെടുമോ, അതോ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി കടന്നുപോയി. ഈ കേസിൽ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി.

24. ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് കൗതുകകരമായിരിക്കും, 1976-ലെ സി.പി.സി. ഭേദഗതി നിയമം 104 വഴിയാണ് ഓർഡർ XXXII-ൽ ചട്ടം 3-എ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഈ ചട്ടമാണ് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചോ എന്ന ചോദ്യം ആദ്യമായി ക്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. എന്നാൽ, ഈ ചട്ടം 3-എ ബാധകമാകുന്നത്, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിക്കോ കേസിനുള്ള രക്ഷാകർത്താവിനോ കേസിന്റെ വിഷയത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന കേസുകളിൽ മാത്രമാണ്. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായ താൽപ്പര്യമുള്ള ഒരു രക്ഷാകർത്താവ് മുഖേന പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി അസാധുവാണോ അതോ റദ്ദാക്കാവുന്നതാണോ എന്ന വിഷയത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളെ തുടർന്നാണ് ഈ ഭേദഗതി വന്നത്.

---

2 (2003) 6 SCC 675

3 (2015) 5 SCC 423

25. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പാർലമെന്റ് മുൻവിധി എന്ന ഘടകം പ്രത്യേകിച്ച് ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3 എ പ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം കേസുകളിൽ മാത്രം അവതരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ കേസ് ആ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നില്ല. എന്തായാലും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചതായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, ഈ കേസിൽ ആ ചോദ്യത്തിലേക്ക് നമുക്ക് പോകേണ്ടതില്ല.

26. വിചാരണ സമയത്ത്, മൂന്നാം എതിർകക്ഷി/പ്രതി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളല്ലെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ധീരമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. 2017-ലെ നിർവ്വഹണ അപേക്ഷയായ ഇ.എ. നമ്പർ 65-ലെ നീണ്ട കക്ഷികളുടെ പേര് വിവരങ്ങളിൽ, മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയെ 2017-ൽ ഏകദേശം 24 വയസ്സുള്ള വ്യക്തിയായി വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, ഏകപക്ഷീയ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് വളരെ മുൻപ് തന്നെ അയാൾക്ക് പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കേണ്ടതിന്റെയും വിധി അസാധുവാകുന്നതിന്റെയും ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നില്ല എന്നും വാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

27. ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചത് തള്ളിക്കളയാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. 2013-ൽ മൂന്നാം പ്രതിയെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളായി വിശേഷിപ്പിക്കുകയും രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത് ഹരജിക്കാർ തന്നെയാണ്. അതിനാൽ, ഒരാളുടെ സ്വന്തം വാദങ്ങൾക്കെതിരെ പുതുമയുള്ള വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിന് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല.

28. മറ്റൊരു വാദം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു, എന്തായാലും, വിധി മൂന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് എതിരെയുള്ളത് മാത്രമായി റദ്ദാക്കാമായിരുന്നു, മറ്റുള്ളവർക്ക് എതിരെയുള്ളത് റദ്ദാക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിയമപരമായി അസാധുവായ ഒരു കാര്യത്തിന് ഈ യുക്തി ബാധകമല്ല.

29. ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകൻ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ***ലങ്കാ സന്യാസി*** vs. ***ലങ്കാ യെറാൻ നായിഡു***[4] എന്ന കേസിലെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചത് ശരിയായ ഒരു നടപടിയല്ല. ലങ്കാ സന്യാസി കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) പ്രധാന വിഷയം, ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ ഒത്തുതീർപ്പ് വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച ദിവസം പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരാൾക്ക് ആ ഒത്തുതീർപ്പ് വിധിയെ പിന്നീട് മറ്റൊരു വ്യവഹാരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള വ്യവഹാരം ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ വിധിച്ച്, രണ്ടാം അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്നതിനിടയിൽ, ***ലങ്കാ സന്യാസി*** കേസിൽ ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പ്രതിക്ക് വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കെ പ്രായപൂർത്തിയായാൽ പോലും, വ്യവഹാരം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാനോ താൽക്കാലിക രക്ഷാകർത്താവിനെ ഒഴിവാക്കാനോ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം

4 1929 ലോ വീക്ക്‌ലി 45

വ്യവഹാരത്തിൽ തനിക്കെതിരെയുള്ള വിധി ബാധകമല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആ കേസിന്റെ വിധിക്ക് ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3-ന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു കാരണമായിരുന്നില്ല.

30. ഹർജിക്കാർ ആശ്രയിച്ച തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഹൈക്കോടതിയുടെ ***ഔസേഫ് ജോസഫ്*** vs. ***തോമ ഈത്താമ്***[5] എന്ന കേസ്സിലെ വിധി, ഹർജിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉത്തരവ് ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

31. ***ദിവ്യ ദീപ് സിംഗും മറ്റുള്ളവരും*** vs. ***റാം ബച്ചൻ മിശ്രയും മറ്റുള്ളവരും***[6] എന്ന കേസിലെ വിധി, ഓർഡർ XXXII-ലെ ചട്ടം 3 പ്രകാരം ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുടെ രക്ഷാകർത്താവായി ഒരാളെ നിയമിക്കുന്നത് സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിന്റെ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കുമോ എന്ന ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഉത്തരം വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു, അതിന് നിലവിലെ വിഷയവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

32. ഹർജിക്കാർ ആശ്രയിച്ച രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ ***ആനന്ദറാമും മറ്റൊരാളും*** vs. ***മധോലാലും മറ്റുള്ളവരും***[7] എന്ന കേസിലെ വിധി, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാൾക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചോ എന്ന ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച്, പിതാവ് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി രേഖാമൂലം മൊഴി നൽകുകയും, പ്രതിഫലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ലഭിച്ചതായി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിലായിരുന്ന ആ വിധി. ***രംഗമ്മാൾ*** vs. ***മൈനർ അപ്പാസ്വാമി***[8] എന്ന കേസിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തയാളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് വസ്തുതാപരമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർ ആശ്രയിച്ച ഈ വിധികൾക്കൊന്നും അവരുടെ നിലപാടുകളെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കില്ല.

33. അതുകൊണ്ട്, അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം കോടതി ഇടപെടൽ ആവശ്യമായ ഒരു നിയമവിരുദ്ധതയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിൽ കോടതി കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഈ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി തള്ളിക്കളയുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി തള്ളി.

---

5 AIR 1956 TC 26
6(1997) 1 SCC 504
7 AIR 1960 രാജ് 189

8 85 ലോ വീക്ക്ലി 574